

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границю:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Сель подає ся.

Орган президента угорського кабінету, Pesti Hirlap, задув з легонька в трубку до відвороту. В останнім виданю каже він: «Угода з Австрією увійде на дневний порядок сойму по Зелених святках. Банкова справа буде відложена на пізнійше, бо деякі непорозуміння ще не усунені. Не треба однакж думати, щоби положенє політичне було дуже критичне. Анї Сель, анї гр. Тун не упадуть в наслідок банкової справи. Угорщина не зискала би на тім нічого, наколи би гр. Тун уступив. Єго наслідник не був би лучший. Нам не потрібно нових політичних путанин і потрясень. Ми чейже знаємо, що австрійське правительство прийняло в цілости сю угоду, яку уложив Банфі і Люкач з Баденім і Білинським. Умова ся стоїть. Розходиться лише о се, щоби оба пярляменти одобрили готову угоду. Австрійські міністри, будучи в Пешті, укладались лише що до речинця, коли би сю угоду довершити. Лише з банковою справою буде труднійше. Але є надія, що і на тім поли прийде до компромісу. Обі сторони желяють дуже щоби обі половини держави становили одну торговельну цілість».

До сих виводів Pesti Hirlap-а мусимо дещо додати. Нам принайменше угодова справа не видаєсь в так рожевім світлі, як малярським політиком. З справою митово-торговельною звязане тісно питанє підвишки квоти із сторони Угорщини з 30% на 34%. Кажемо: «тісно звязане», бож чейже всім звісно, так зване junctim, т. є. що Австрія лише тоді пристане на поодинокі точки угоди, наколи Угорщина рівночасно згодить ся на висшу квоту. Так, а не инакше умовив ся в 1897 році гр. Бадені з бар. Банфім, а за підвишку квоти дано Угорщині частину податку консумційного, що доси побирав ся

в Австрії. Те junctim загубилось в 1898 р. а то за кабінету бр. Гавча. Бр. Гавч зажадав від бар. Банфіого продовженя угодової провізорії на один рік (1898), а за те виторгував бар. Бафі опущенє сего junctim. Гр. Тун, обнявши керму, не найшов вже сего junctim при угоді, але о junctim уміла упімнутись відтак угодова комісія австрійського парламента одноголосно і доси не забула на него. З угодою мусить бути проте поладнана і квотова справа рівночасно. Се одна трудність.

Друга трудність вяже ся з банковою справою. Австрія звязала ся з банком на 12 літ, а не на 4 або 5. Австрія дає банкови привілей на видаванє банкнотів замість теперішних державних нот, видає банкови весь свій куплений за добрі гроші засіб золота, видає єму дальшу регуляцію валюти і т. д. А за сей привілей зобовязав ся австро-угорський банк опустити Австрії 16 мільонів з так званого «висячого довгу» (76 міль.), приймив силату лишньої суми в 52 літах і подав ще другі дрібнійші користи. Але під услівєм, що контракт заключає ся на повних 12 літ. Недодержанє умови банкови наразило би Австрію на часткову або і цілковиту втрату сих користей, а се для Австрії неможливе. Після проєкту Угорщини мусів би банк в 1903 р. ліквідувати, бо годі би стерпіти таку аномалію, щоби для двох держав (по розриві угоди в 1903 р.) існував один спільний банк і то банк, що видає банкноти і управильняє валюту. Для того і проєктовано з австрійської сторони, щоби до 1903 р. лишити банкови стару організацію, бо на нову, правосильну лише до 1903 р., не міг би пристати анї банк, анї не могла би пристати Австрія.

Ті трудности побороти не буде проте так легко, як видаєсь організови п. Селя. В однім лише не похибнув ся Pesti Hirlap, а то в висказі своїм, що з уступленя гр.

Туна для Угорщини не вийшла би ніяка користь. Се свята павда. Гр. Тун буде ще міг в найгіршім разі заключити угоду з Угорщиною §. 14-им, чого єго наслідник на певно вже не зможе. Угорщина повинна брати за горяче, коли дають.

Слівце правди

з нагоди II. Листу з над Полтви

в Наук.-літер. Вістнику.

(Статя надіслана).

Последне число Научно-Літературного Вістника нічим не є відличнійше від попередніх чисел, бо не перевишає їх анї добром матеріялів анї красою поезії, за те мали ми нагоду почути сусильно-політичну науку, яку вишкарив Observer з над Полтви — буцім то для інформації наших закордонних братів. А повідаю Вам — нема як інформації — найпаче інформації з Галичини!

Під сим заголовком: «інформация» можна робити все, що кому подобає ся: і чобіт вшити другому, розуміє ся недругови, плюнути кому в лице, скритикувати хочби небіщика, та по смерті копнути єго ногою, і ще де що, а все те так невинною формою, що ніхто авторови і за зле не возьме сего. Лише не розуміємо, чому такий великий критик і інформатор тут у вільній Австрії скриває ся під криптонім? Що Spectator з України пише під криптонімом, се ми розуміємо, але такий великий чоловік, що — все знає, міг би прецінь бути троха отвертий. Прецінь коли наші кацапи пишуть інформації до Росії, то підписують ся повним іменем з фамілією, а д. Маковей, коли писав також інформацію, то не соромив ся ні інформації, ні свого імени. Мабуть що Observer-ови лежить щось на совісти, коли пише ті «інформації», котрі мабуть не є лише для «інформації».

Ну — не знаємо скільки се тих «інформованих» там за кордоном; здає ся меньше як

5

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

„Конкурс на мужа“

шутка в 5. актах

з міського побуту.

(Дальше.)

СЦЕНА XII.

СЛАВЦЯ, АННА.

АННА (входить розглядаючись) Був? Панночка бачили ся з ним? Той навіджений Андрий пустив єго, не знати на що!

СЛАВЦЯ. Він осьвідчив ся мені...

АННА (урадована) Освідчив ся? А той другий пан, редактор, був?

СЛАВЦЯ. Є там в спальні тітки.

АННА. Отже два нараз? Котрогож виберете панночко?

СЛАВЦЯ. Сама не знаю... Хйба свьятика?

АННА. Ей не конче... Хлоп нині не дасть, бо не має, а пан не дасть, бо не хоче — тепер треба бідувати за свьятиком.

СЛАВЦЯ. А редакторство — се непевний хліб.

АННА. А такої зважте паннунцо: хто-небудь не підійшов би до вашої тіточки. Вже він

мусить бути не аби-хто! Раджу, держіть ся першого, той найлучший.

СЛАВЦЯ. Коли якомсь страшно так обманювати...

АННА. Дуріть, дуріть, як можете! Віддасть ся, то він вас буде дурити. Не жалуйте тих мужчин анї крихітки, се смоки, що тільки нашу кровцю осуєть.

СЛАВЦЯ. Так слухай же, Анночко. Я вишукаю зараз тітчину метрику, а ти кажи Максиму, запрягти коні, щоби відвезти пана до св. Варвари.

АННА. Відразу до пан-отця. Се дуже добре! Я вже научу Максима, щоби перед папом не виговорив ся з чим. Але треба би винести єму бутельку вина, бо без того не вчепить ся нічо єго голови.

СЛАВЦЯ. Винеси про мене і дві. Тут ключі від пивниці. (Анна відходить).

СЦЕНА XIII.

СЛАВЦЯ, ТРЕТЯК.

СЛАВЦЯ (через двері). Хорошо бавите ся, пане Третяк... неправда-ж? Замість товариства — самотина, замість веселости — нудьга.

ТРЕТЯК (входить). Я уніс з собою товариство в моє серцю, а в душі веселість. Мало

хвиль в житю моєм я ужив так хосенно, як сей короткий часочок.

СЛАВЦЯ. Певно зложили плян до якої новелі?

ТРЕТЯК. До новелі мого житя, дорога пані! Все вже в ній готове, тільки не достає ще вашого рішучого слова.

СЛАВЦЯ. Ого, ви вже рішились? Так скоро?

ТРЕТЯК. Ще як рішив ся, найдорозша пані! Бо ваші прикмети перевишають ваш масток. Я надіяв ся здобути тільки коштовну скарбонку — не запираю ся сего зовсім — а тут нараз находжу у єї внутрі несподівано дорогоцінну перлу!

СЛАВЦЯ. А сею перлою єсть?

ТРЕТЯК. Ваше серденько, пані. Воно для мене ціннійше, як весь ваш масток.

СЛАВЦЯ (шутливо) Ей, чи можу повірити вашим словам? Моє серце малоб для вас бути ціннійшим, чим мій масток?

ТРЕТЯК. Стократ ціннійшим! (бере за руку) О, коли-б ви знали, пані, як на сам ваш вид бє ся у мене серце, як я дрожу цілий з радісного чувства. Мої всі нерви напружають ся, щоби достроїтись до величавого имну любви. (Цілує в руку).

СЛАВЦЯ. А если-б я не мала того мастку, чи ваші чувства не змінили би ся тоді?

Busch. Загостило тут також багато представителів європейських держав і делегатів мирових товариств. З Відня прибула баронова Сутнер з чоловіком, з Варшави Ів. Блюх, автор книжки: «Війна і мир». Блюх і англійський дневникар Стеад мають тут ще окрему місію від царя, агітувати між делегатами конференції за миром. Репортери дневникарські будуть допущені лише на торжественне відкрите конференції. Народи будуть задержані в найбільшій тайні. Конференцію відкрив голандський міністер заграничних справ Бофор. Місто прибрано святочно, але на дворі паде рісний дощ.

Софія, 19. мая. «Собрание» скликане на 28. мая.

ВІСТИ ЕКОНОМІЧНІ І СТАТИСТИЧНІ.

Рада надзираюча товариства взаємних обезпечень «Дністер» відбула ся дня 11. мая с. р. по загальних зборах Товариства звичайне (квартильне) засідане під проводом сов. Григорія Кузьми, в присутності 13 членів Ради і гофрата Гута яко комісаря правительственного.

По доконанню вибору сов. Григорія Кузьми президентом Товариства і о. мітрата Льва Туркевича віцепрезидентом і по доповненню складу Дирекції вибором заступника директора п. Володимира Шухевича — наступило справоздане Дирекції о розвою і стані обох Товариств в перших чотирох місяцях, з котрого подаємо тут деякі важніші дати, в цілі познакомлення ширших кругів з гарним розвою обох Товариств.

В Товаристві обезпечень «Дністер» було в часі від 1. січня до 30. цвітня виданих 17.350 важних поліс на обезпеченя вартости 10,295.605 зр. з премією 84.612 зр. 50 кр.; в тих самих 4 місяцях попередного року було: 14.188 поліс на обезпеченя вартости капіталу 8,722.652 зр. з пре-

мією 70.788 зр. 51 кр. — сего року отже більше о 3.162 поліс на обезпеченя вартости капіталу 1,572.953 зр. і більше премії о 13.823 зр. 99 кр. В I кварталі 1899 прибуло до обезпеченя 38 церковий, 4 обезпеченя движимостей цевковних, 45 приходств і 34 шкіл; взагалі прибуло в I кв. до обезпеченя 5949 будинків.

Всіх шкід приключило ся по коней цвітня 153, котрих сума разом з коштами ліквідації вносить 40.915 зр. 75 кр., — а потрутивши від того участь реасекурації, остає на власний рахунок 20.342 зр. 74 кр. Більші пожари лучили ся: в Угнові (22 шк.), в Вербіжжю пов. Рудки (7 шк.), в Куликові (церков на 6.181 зр. 14 кр.), в Романові, Долині, Ясениці, Клекотіві і Пацікові. Фонд резервовий вносив з д. 30. цвітня 101.356 зр. 40 кр. Фонд емеритальний для урядників і слуг Товариства вносив 5572 зр. 73 кр.

Цінних паперів докуплено в сумі 23.800 зр. ном. варт. разом було з кінцем цвітня 191.537 ном. варт. Всі ті папери зложені в переховок в Банку краєвім.

На житє обезпеченої через «Дністер» в крак. Товаристві від 1. січня до 30 цвітня 22 особи на суму капіталу 27.500 зр.; всі члени «Дністра» повинні при обезпеченях житєвих користати все з посередництва «Дністра» і звертати ся в тім ділі тільки до Дирекції або до агентів «Дністра».

В Товаристві взаємного кредиту вплинуло в 4 місяцях 434 зголошень о позички; з тих признано позички 277 петентам, відмовлено 99, а 23 відступило, — що до прочих зажадано ріжних вьясень.

Виплачено позичок 256 в сумі 133.465 корон: оставала з попередного року на позичках сума 461.036 кор. 65 гел.; сплачено з позичок суму 51.979 кор. 86 гел.; — отже з кінцем цвітня є на позичках 542.521 кор. 79 гел.

Членів нових прибуло 203, виступило 39, і є з кінцем цвітня членів 1.533. Сума уділів виплачених до кінця цвітня 59.110 кор. 30 гел.

Фонд резервовий вносить 3.939 кор. 30 гел. — спеціальна резерва 318 кор. 47 гел. В загалі фонди власні Товариства вносять 63.943 кор. 20 гел.

Вкладок прибуло на давні книжочки і нових 248 в сумі 279.793 кор. 10 гел. Звернуло з вкладок в тім часі 100.527 кор. 89 гел. остає всіх вкладок з кінцем цвітня 758 в сумі 593.216 кор. 56 сот.

Крім суми удленої на позички уміщено решту капіталів і власних фондів в сльдуочий спосіб:

в цінних паперах	70.972 кор. 50 гел.
в Шадницї почтової (до обороту чекового)	15.438 кор. 79 гел.
в ріжних Товариствах	46.508 кор. 10 гел.
Разом	132.919 кор. 39 гел.

Капітал оборотовий збільшив ся за 4 місяці о 185.189 кор. 47 гел., а оборот касовий в тім часі вносив 1,109.423 кор. 22 гел.

По вислуханню справоздань Дирекції і переведеній дискусії порішила Рада Надзираюча 5 просьб о відшкодованя таких членів, котрі після статута утратили або не мали права жадати відшкодовань — і увзглядняючи лагодячі обставини признала в дорозї ласки з часткові і 2 повні відшкодованя, чим дала доказ гуманітарного характеру Товариства, супротив своїх членів.

Іменно признано: Федькови Рибаківі з Кмосова пов. Сокаль 200 зр., Іванови Хмільяреві з Клекотова пов. Броди 300 зр., громаді Кіцмань 120 зр., Стефанови Боднаркуві з Гадинковець 430 зр., і церкві дочерній в Долині 30 зр.

На коней ухвалено з фондів Товариства взаємного кредиту уділити Товариству Руска Бурса в Новім Санчи безпроцентову позичку 250 зр.

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженем,

3% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженем,

а всі иньші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженем будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-днев. речинцем виповідженя.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На почтову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільського жита.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 45 кр. На почтову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедия в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 55 кр. — На почтову оплату 5 кр.

Замовленя з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Учитель

орган руского Тов. педагогічного двотижневник педагогічно-науковий, виходить від 1-го червня 1889 у Львові ул. Вірменська ч. 2. Передплата на цілий рік 3 зр., на пів року 1.60 кр., на чверть року 1 зр.

РОБИТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ ЕМІЛІЇ СОКОЛОВСКОЇ

у Львові, Ринок ч. 29, 1. п. приймає ласкаві замовленя і виконує їх густовно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах Замісцеві панночки приймає на помешканє

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше увзгляднюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор. Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зиблікевича, число 34.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. послілках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко

ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Иньші товари по уміренних цінах.

78—?

Дмитро Затурський

поручає свою

робітню обуви мужескої, жіночої і для дітий

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Виріб тдевалій і елегантний Ціни умірені. Замовленя з провінції залагоджує відвортною почтою.

140

На 4%

знижає стопу пропентову від вкладок шадничих

Товариство взаємного кредиту

„Дністер“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

почавши від 1 липня 1899.

До 1. липня 1899 будуть вкладки опроцентовані ще на 4 1/2%.